

φαλαίου ὡς πρότερον συνέβαινε διὰ τὰ μικρὰ εἰσοδήματα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν εἰς τὴν δήλωσιν συμπεριλαμβάνονται καὶ εἰσοδήματα τῆς συζύγου διὰ τὰ ὅποια ὁ φόρος ὑπολογίζεται κεχωρισμένως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὡς φορολογητέον εἰσόδημα λαμβάνεται τὸ διὰ τεκμηρίων ἐξευρισκόμενον τότε τὰ τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μισθωμάτων, τὰ τέλη ὑδρεύσεως καὶ ὁ συμπληρωματικὸς φόρος κεφαλαίου, ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ποσῶν ἢ τῶν μετὰ τὸν ἔλεγχον βεβαιωθέντων τοιούτων.

Πρὸς κατατόπισιν ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἀναφερθέντων παρατίθενται τὰ κατωτέρω παραδείγματα :

Παράδειγμα 1ον). Φορολογούμενος μετὰ συζύγου καὶ δύο τέκνων πραγματοποιεῖ καθάρων εἰσόδημα 29.000 προερχόμενον ἐξ οἰκοδομῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶς Διοικήσεως Πρωτεύουσας δρχ. 15.000 (ἀκαθάριστον 20.000—25 % δι' ἀποσβέσεις κ.λ.π.) καὶ 14.000 ἐκ μερίσματος ἐτερρορύθμου ἐταίρου.

1. Φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις βάσει προϋφισταμένων διατάξεων :

α) Φόρος εἰσοδήματος δρχ. 680	
β) Τέλος ὑδρεύσεως (20.000X3 %)	» 600
γ) Συμπληρωματικὸς φόρος (29.000X3 %)	» 870
Σύνολον	» 2.150

2. Φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις βάσει νέων διατάξεων : Μηδέν.

Διότι σύνολον εἰσοδήμ.	29.000
Μείον 12.000 + 3X 4.000	24.000
Υπόλ. ἀπαλλασσόμενον	5.000

Ἀπαλλασσόμενος τοῦ βασικοῦ φόρου ἀπαλλάσσεται καὶ τοῦ ἀναλογικοῦ φόρου καὶ τελῶν.

Παράδειγμα 2ον). Φορολογούμενος μετὰ συζύγου καὶ δύο τέκνων

πραγματοποιεῖ εἰσόδημα 36.000 προερχόμενον ἐξ οἰκοδομῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶς Διοικήσεως Πρωτεύουσας 20.250 (ἀκαθάριστον 27.000—25 %) καὶ 15.750 ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις βάσει προϋφισταμένων διατάξεων :

α) Φόρος εἰσοδήματος δρ. 1.320	
β) Συμπληρωμ. φόρος (20250X3 %)	» 607
γ) Τέλος ὑδρεύσεως (27.000X3 %)	» 810
Σύνολον	» 2.737

2. Φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις βάσει νέων διατάξεων :

α) Φόρος εἰσοδήματος δρ. 540	
β) Συμπληρωμ. φόρος (20250X3 %) (Περιοριζόμενος)	» 540
γ) Τέλος ὑδρεύσεως (27000X3 %)	» 540
Περιοριζόμενον	
Σύνολον	» 1.620

(Ὁ συμπληρωματικὸς φόρος καὶ ἡ ὑδρευσὶς καίτοι ἀνώτερα περιορίζονται εἰς τὸ ὕψος τοῦ βασικοῦ φόρου).

β) Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται τὰ μέτρα περιστολῆς τῆς φοροδιαφυγῆς.

Καίτοι τὸ Ν. Δ. 3323/55 ἔθεσεν ὡς βάσιν τῆς φορολογίας τὸ πραγματικὸν εἰσόδημα τὸ προκύπτον διὰ τῆς συναθροίσεως τῶν ἐπὶ μέρους πηγῶν ἐν τοῦτοις δὲν παρέλειπεν ἐν ἄρθρῳ 5 νὰ συμπεριλάβῃ διάταξιν δι' ἧς ἡδύναντο νὰ ὑποβληθοῦν εἰς φορολογίαν πρόσωπα διάγοντα πλουσίαν ζωὴν καὶ δηλοῦντα εἰσόδημα προφανῶς δυσανάλογον πρὸς τὰς δαπάνας διαβίωσεως αὐτῶν.

Δυστυχῶς ὁμως ὡς ἀπεδείχθη ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης οὐδὲν ἀπέδωκε διότι δὲν καθίστατο δυνατός, ὁμοιόμορφος καὶ ἀντικειμε-